

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Обединено кралство) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Weald Leasing Limited

(Дело C-103/09) ⁽¹⁾

(Шеста директива ДДС — Понятие за злоупотреба — Лизингови сделки, сключени от група предприятия с цел да се разсрочи плащането на неподлежащия на приспадане ДДС)

(2011/C 55/08)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ответник: Weald Leasing Limited

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal, Лондон — Тълкуване на Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Понятие за сделки, представляващи злоупотреба — Лизингови и сублизингови сделки, сключени от група предприятия, които извършват доставки, до голяма степен освободени от данъчно облагане, за да разсрочат дължимия от тях ДДС

Диспозитив

1. Данъчното предимство, което произтича от това, че вместо да закупи пряко активи като разглежданите в главното производство, търговецът използва лизингови сделки, свързани с тези активи, не представлява данъчно предимство, чието предоставяне би противоречало на целта, преследвана с релевантните разпоредби от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 година, и от транспониращото я национално законодателство, ако отнасящите се до тези сделки договорни условия, и по-специално условията относно определянето на размера на лизинговите вноски, са съобразени с обичайните пазарни условия, и ако участието на трето дружество, посредник в споменатите сделки, не може да попречи да бъдат приложени тези разпоредби — нещо, което запитващата юрисдикция трябва да провери. В това отношение обстоятелството, че посоченият търговец не сключва лизингови сделки в рамките на обичайната си търговска дейност, е без значение.
2. Ако някои от договорните условия, отнасящи се до разглежданите в главното производство лизингови сделки, и/или

участието на трето дружество, посредник в тези сделки, представляват злоупотреба, посочените сделки трябва да се преквалифицират така, че да се изходи от положението, което би съществувало при липсата на представляващите злоупотреба елементи на тези договорни условия и/или при липсата на участие на това дружество.

⁽¹⁾ ОВ C 129 от 6.6.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Marc Michel Josemans/Burgemeester van Maastricht

(Дело C-137/09) ⁽¹⁾

(Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на стоки — Принцип на недопускане на дискриминация — Марка, приета от местен публичен орган, която позволява достъп до кофишопове („coffee-shops“) единствено на местни за Нидерландия лица — Търговия с т.нар. „леки“ наркотици — Търговия с безалкохолни напитки и храни — Цел за борба с наркотикуизма и свързаното с него нарушаване на общественото спокойствие — Обществен ред — Закрила на общественото здраве — Съгласуваност — Пропорционалност)

(2011/C 55/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marc Michel Josemans

Ответник: Burgemeester van Maastricht

Предмет

Преюдициално запитване — Raad van State — Тълкуване на членове 12 ЕО, 18 ЕО, 29 ЕО и 49 ЕО — Наркотикуизъм — Общински полицейски правила, които забраняват достъпа на чуждестранни лица в кофишоповете, в които се продават упойващи вещества — Обществен ред — Различно третиране

Диспозитив

1. В рамките на своята дейност, състояща се в търговия с упойващи средства, която не е част от стриктно контролирано от компетентните органи обращение с оглед на използване за медицински или научни цели, съдържателят на кофишоп не би могъл да се позовава на член 12 ЕО, 18 ЕО, 29 ЕО или 49 ЕО, за да оспори общинска уредба като разглежданата в главното производство, която забранява в такива заведения да бъдат допускани непребиваващи в Нидерландия лица. Що се отнася до дейността, състояща се в търговия с безалкохолни напитки и храни в същите заведения, този съдържател може с основание да се позовава на член 49 ЕО и сл.